UNGDOMMEN

·ORGAN·FOR·SOCIALISTISK·UNGDOMSFORBUND·I·DANMARK·

Nr. 14. | ABONNEMENT 35 ØRE KVARTALET | August 1907. | ENKELTE NUMRE 5 ØRE | 3. Aarg.

Unge Socialister.

(Melodi: Høje Nord.)

Ungdomshaab! fast du tror
paa en Fremtid, lys og sikker!
Ej du nøjes, ej du tigger
Smuler fra den Riges Bord!
Med dit Livsmaal ej du tinger —
modigt bæres Kravet frem:
Se, da bringer
Ungdomsmodet Sejren hjem!

Ungdomsmod! se dig ud!
Alt, hvad spærrer, skal du rydde!
Alt, hvad binder, skal du bryde,
naar du følger Ungdoms Bud!
Rejser gammel Visdom Skranker —
blir end Sten i Vejen lagt:
Unge Tanker
staar med Ungdomstrods i Pagt!

Ungdomstrods! rank som Gran
ej du bøjes, ej du krøges!
men din Styrke stadig øges —
hvor du staar, du holder Stand!
Ryggen rank, og Sener spændte!
Ild dig hærded stærk som Staal —
Ild, der tændte
Ungdomshadets Flammebaal!

Ungdomshad! vildt og hedt
syder du i Blodets Aarer!
Du foragter Kællingtaarer —
Haanden knyttet, Blikket vredt!
Had til Alt, der os forbyder
nyde Livets fulde Drag:
Ej **vi** lyder —
Selv vi ta'r vor Ret en Dag!

Sejrens Dag! den er vor:
Vi skal sprænge Trældoms Lænker!
at vi handler, som vi tænker,
er vor Ungdom Borgen for!
Lad kun Fortids Frisind brede
sig ved Magtens fede Bord:
Vi staar rede!
„Alles Ret" er Samlingsord!

Alb. Jørgensen.

„Vold."

For kort Tid siden blev — som allerede kendt — vor Kammerat, Smed Andr. Fritzner ved Kriminalretten idømt 4 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Han havde skrevet et Opraab, hvori han opfordrede de Soldater, der hørte til Arbejderklassen, og som havde Forstaaelse af deres Stilling i Samfundet, til at udbrede denne Forstaaelse til de øvrige Kammerater, medens de laa inde som Soldat. Og det er strafbart.

Det var dog ikke Fritzner, der personligt stillede denne Opfordring, men det var alle os, som har indset, at Forstaalse af Samfundsindretningen er det mest betydningsfulde i Klassekampen, det er os, der stiller denne Opfordring, og det er os, de vil ramme ved at slaa den enkelte ned.

Der er sikkert ingen, der tror, at hverken Fritzner eller alle vi andre bliver overbeviste, forandrer Mening og Arbejdsmaade ved en saadan Dom, men her saavel som overalt viser Overklassen, at den har til Opgave at kvæle al Oplysning. Og dertil er intet Vaaben for slet.

Vor hele Opdragelse gaar saaledes ud paa at ødelægge al Tankeevne. Det foregaar paa forskellig Maade paa de forskellige Stadier.

Den arbejdende Kvinde maa næsten altid slide haardt, selv under Svangerskabet, og samtidig lever hun daarligt og er fyldt med Frygt for den Tid, der kommer. Alt det sætter sit første Ødelæggelsens Præg paa det Individ, der endnu kun er Foster, men som med Tiden bliver en Ener i Arbejderhæren. Saa kommer Patteflasken, hvori Mælken bliver sur, medens Moderen arbejder. Og naar Barnet bliver saa stort, at det begynder at spørge, kræve Forstaaelse af det, det ser, saa bliver det smidt ned i Gaarden eller — paa Landet — ud i en Grusgrav. Opdragerne skal arbejde. Gode Ønsker maa vige for Eksistensbetingelsen.

Bliver vi lidt større tager Samfundet sig direkte af os. Gennem Skolerne bliver vi fyldt med Tro i Stedet for Viden og falske Fædrelandsbegreber i Stedet for Samfundsforstaaelse. Paa Grundlag af disse Skolens falske Lærdomme dannes vor almindelige Opfattelse, der er stik imod baade Sandheden og vore Interesser. Ubevidst forsvarer vi det bestaaende Samfund, idet vi giver os selv Skyld for — ved vore Synder — at være Aarsag til vore Lidelser.

Saa er vi færdige til at gaa „i Lære" d. v. s. til at lære at frembringe Varer, der er brugbare i Samfundet. Men vort aandelige Liv er og bliver fremdeles ødelagt. I Læretiden bliver vi overdraget til en eller anden Mester, hvis eneste Opgave det er at tjene Penge paa os.

Og saa kommer selve Livet med Arbejdet, Kampen om Brødet. Arbejdstiden er saa lang, at den sløver al Tankeevne. Arbejdsforholdene er saa slette, at Sundheden og dermed vor hele Kraft bliver ødelagte. Og Friheden — den Tid, hvori hele vor aandelige Udvikling skulde foregaa — den bliver enten slugt af Grublerier over, hvor vi skal faa Brødet fra, eller af den Dvaletilstand, den lange Arbejdstid medfører. Ja selv Fritiden maa ofres i Kampen for Brødet.

Det er Maaden, hvorpaa det nuværende Samfund opdrager den Klasse, der frembringer hele Samfundets Behov. Uvidenheden opelskes. Dels ved List og dels ved Vold bliver vor sunde Sans hæmmet. Det er kun en daarlig Illustration af den Lemlæstelse, vi i Virkeligheden er Genstand for, naar vi har valgt ovenstaaende Billede. (Selv om ogsaa selve Tegningen viser vor Ubehjælpsomhed og ikke er i Stand til at tale, som den skulde). I langt højere og grellere Grad end Billedet viser, er vor Hjerne — vort Bevidsthedsliv — indsnøret af Kapitalistsamfundets Følgesvende: Religionen, den lange Arbejdstid, Persunkul-

tus (at nogle enkelte er Bærere af Kulturen) o. s. v. —

Det er den Forbrydelse, der ligger til Grund for alle saakaldte Forbrydelser. Det er Raahed uden Lige. Det er Vold mod Individet. Tilmed naar de straffer dem, der søger at udbrede Forstaaelse af Forholdene, sulter dem, der taler Sandheden.

Men vi samles til Protest mod denne Raahed, ved fortsat at sprede cosial Forstaaelse blandt vore Kameratmer. Med Forstaaelse kommer Afsky, og saa er vi nede paa Vejen der fører bort fra „Forbrydersamfundet."

Mikkel Christensen.

Rigsdagsarbejde — eller hvad?

—o—

Ser man paa Rigsdagsvirksomheden, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at der indenfor de politiske Partier er foregaaet Forskydninger. De Grundsætnnger, som forhen har været rene og klare, er nu mellem Venstre, Moderate og Højre udviskede. Der er Sammenslutning i Luften.

Dette viser os Arbejdere, at Overklassen paa Thinge snart vil forene sig, samle sig til fælles Modstand mod alle socialistiske Krav, samle sig under Antisocialismens Tegn for at værne Privatejendomsretten, Udbytningsretten o. s. v.

Spørgsmaalet er derfor: „Er Arbejderpartiet som politisk Parti saa stærkt, at det i Rigsdagen kan vedtage noget, som denne Sammenslutning stiller sig imod?" og Svaret vil blive: „Nej!" og atter „Nej!"

Overfor en saadan Reaktion er Socialdemokratiet langt underlegent.

Det er derfor paa høje Tid, at de Arbejdere, som ene og alene har stolet paa, at vi gennem Rigsdagen skulde kunne opnaa socialistiske Tilstande — at de bliver vækket for Virkeligheden.

Og Illusionen vil da briste.

Men naar vi først ser, at de forenede Kapitalister formaar at lægge Hindring for alle de Fremskridt, vi ad den Vej vil søge at opnaa, saa er det nødvendigt, at vi bringer andre, mere virkningsfulde Kræfter frem i Kampen for den økonomiske Frigørelse.

Midlet, vi har, er Strejken. Ikke som den nu bruges for at fremtvinge en ringe Lønforhøjelse, men for at opnaa politiske Indrømmelser. Hvad gør det, om vi kun har en Repræsentant paa Thinge, naar denne blot meddeler: „Det vil vi have og faar vi ikke det, nedlægger vi Arbejdet i saa og saa stor Udstrækning". Det vilde sikkert gøre den tilsigtede Virkning.

Og det er ikke endt dermed, at vi faar, hvad vi ønsker, men det har den allerstørst Betydning for hele Arbejderklassens Udvikling. Vi vilde derved faa Forstaaelsen af vort eget Værd. Vi vilde føle, at det virkelig var os, der kæmpede for vor egen Sag, for Retfærdighed. Vi vilde blive mere interesserede i Kravenes Opfyldelse.

Man kan tænke sig hvilken Agitation det vilde være, og hvilken Følelse af sit Klasseværd, om f. Eks. Jernbanefunktionærerne nedlagde Arbejdet for at fremtvinge et eller andet Krav. Enhver Arbejder vilde spændt følge en saadan Kamp og vilde stille sig selv det Spørgsmaal: Kan Samfundet undvære min Hjælp? Og Svaret var Nej.

Det er denne Følelse, der skal fremelskes. Er en Arbejder besjælet af denne, er han ogsaa Slaveaanden kvit. Læg Mærke til Historien; først naar en Stand har afrystet Slaveaanden, er Slaveriet brudt. Ingen kan trodse denne Lov, det er selve Naturens.

Derfor maa vi unge Arbejdere, som skal tage Arbejdet op efter vore Forældre, lære at kende vor egen Stands Styrke. Og bort med Slaveaanden, med Autoritetstroen, med alt hvad der holder Arbejderklassen nede i Slaveri og Uvidenhed. Søg Oplysning og udbred den dernæst blandt dine Kammerater.

Søren Hansen,
Herfølge.

Fra Thisted.

„Det unge Højre" indbyder til et offentligt Møde — „De unge Socialister" i overvældende Flertal.

Det unge Højre afholdt Onsdag den 24. Juli et offentlig Møde, hvortil Socialistisk Ungdomsforening var indbudt, og næsten alle vore Medlemmer havde givet Møde. Det blev et knusende Nederlag for „Det unge Højre", som de sikkert aldrig forvinder.

Efter at det unge Højres Fører, Hr. Redaktionssekretær Nielsen, havde budt Forsamlingen Velkommen, gav han Ordet til Stud. jur. Hartmann fra København, og derefter talte Hr. Nielsen selv. Begge Talere kørte som sædvanligt op med Højres gamle Fraser og opfordrede Ungdommen til at samle sig om Højrs Faner, da det var det eneste Parti, der vlide *alles* Vel, og de fortalte os, at alt det gode, som var blevet vedtaget paa Rigsdagen, havde Højre alene Æren af*). Derefter fik vi lidt militaristisk Sludder af Hr. Nielsen, som sluttede med at opfordre os til alle at blive brave „Fædrelands" forsvarere.

Efter at Foredragene var forbi, blev der opfordret til Diskussion, og til Dirigent valgtes v o r Kammerat Louis Buchardt med stor Majoritet. Højre kunde ikke en Gang selv foreslaa nogen, saa faa er der af dem.

I Diskussinon deltog fra vor Side Skomager A. Nielsen og Axel Jensen, som begge imødegik Talerne og det viste sig, at de havde stor Tilslutning i Forsamlingen, da de begge hilstes med kraftige Klapsalver.

Efter at Diskussionen havde varet i 3 Timer, sluttede Dirigenten Mødet med at udbringe et Leve for De unge Socialister, og opfordrede dem til at agitere stærk for vor Bvægelse, saa at det unge Højre, som nu atter var dukket op her, hurtigst muligt kunde blive heldt paa Porten. Og der var Klang i det Hurra, som ingen Sinde før.

Derpaa forlod man Salen under Afsyngelse af Socialistmarchen.

Det var „Det unge Højre"s første offentlige Møde, og det bliver sikkert ogsaa nok det sidste. Efter hvad der senere er blevet oplyst, tæller Højres Ungdomsforening 5 Medlemmer, *siger og skriver „fem" Medlemmer. Stakkels unge Højre.*

Kammerater! Lad os all være enige om ikke at lade det unge Højre faa Fodfæste her mere. Derfor: Alle Mand ud at agitere for vor Bevægelse!

A.

*) De har vel ogsaa Æren af, at der intet godt er bleven Arbejdsklassen til Del.

Arbejder-Bevægelsen i Amerika.

Af *Bruno Schmütz.*

III.

I disse Dage gaar Forspillet paa et stort Drama for sig oppe i Roise, Idaho. Det er Sagen mod de tre Tillidsmænd i Minearbejdernes Organisation, og de er beskyldt for at have lavet en udmærket Agitation for Arbejdernes Interesser. Sagen vækker Opsigt over hele U. S. og det er et svært Spørgsmaal, om Moyer, Haywood og Pettibone bliver dømte.

Forhistorien er i Korthed følgende og giver Indblik i en udmærket Organisation:

Siden 1899 har Regeringen opdaget, at alle, som modarbejdede Minearbejdernes Organisation, forsvandt paa en mystisk Maade, og de tre Arbejder-Ledere er beskyldt for at have dannet en „Inner-Circel" i Organisationen og brugt denne til at skaffe Opponenter af Vejen. I Korthed er de beskyldt for at være Planlæggere og Medvidner i følgende:

April 1899: Afbrænding af ti Miner i Wardner, Idaho.

Decerber 1901: Mord paa Ejeren af en Mine i Cripple Creek, Colo. Han var kastet ned i en forladt Skakt.

Januar 1901: Mord af en Forhyrings-Agent, som skaffede Skruebrækkere til Gruberne.

Marts 1901: Mord af en anden Skruebrækker-Agent, som var traadt i den først dræbtes Sted.

November 1901: Mord af en Grube-Direktør. Han blev skudt i sit Værelse.

Juli 193: Dynamit-Attentat paa Colerado Springe elektriske Kraft-Station.

September 1903: Slaaet en Modstander mod Fagforeningen ihjel i Crepple Creek, Colo.

November 1903: Mord af en Tilsynsmand og en Formand i Crepple Creek.

Juni 1904: Eksploderet 14 Mennesker i Luften paa Independence Jernbanestation. Der var Strejke blandt Arbejderne i Crepple Creek, og 500 italienske Skruebrækkere var under Vejs med Ekstratog. Uheldigvis var Toget forsinket. Men i samme Time, som Toget var ventet, sprang Jernbane-Stationen i Luften. — Toget kom en Time senere, og Strejken var tabt.

December 1904: Sprængt en Guvernør i Isaho i Luften.

Saadan ser Anklagen ud. Hovedvidnet er en „Pinkerton" Detektiv, som har været en Judas i Fagforeningen. Han faar ogsaa nok s i n Løn.

Og mens Mødet i Retten aabnedes den første Dag, bragte Telegrafen Bud fra San Francisco, at der var Strejke ved Sporvognene, Gadekamp og saarede og dræbte.

Myndighederne skal — efter Avisernes Udsagn — have gode Beviser. Og der er det et Spørgsmaal om Juryen vil kende dem skyldige. Er de skyldige, er det Døden. Men bag dem staar Amerikas organiserede Arbejdere, og de nøjes nok ikke med et Protestmøde og en Resolution.

Det er saa interessant at tale med Arbejderne om Haywood. De fortæller, at han er intelligentere selv end alle de Sagførere, som skal forsvare ham, og de mener at det vil blive en Frifindelse for dem alle tre.

Det er jo ikke til at sige, om de er skyldige eller ej — det maa Juryen om. Men Gerningerne taler højt om, at endnu er ikke alle Arbejder-Førere blevet Politikere — der er dem, der har fundet en sandere Vej.

Sagen gaar. Den vil nok tage lang Tid. Korrespondenter fra hele Amerika er i Byen og R. B. har bestilt 1000 Ord hver Dag til Europa, saa I maa kunde følge den hjemme ogsaa.

Findes de skyldige: Ja, saa har det været Mænd, som kæmpede for deres Idé, og som ikke solgte sig for politisk Gøgl, men ofrede Livet for Sagen.

Efterskrift: Alle 3 er nu frikendte. Red.

Magdalene.

(En Skøges Dagbog.)

Foran mig ligger Bogen med ovenanførte Titel.

Den er skreven af en ung Kvinde, som har levet Aar af sit Liv i Nordtysklands Prostitution, men som ved Giftermaal var blandt dem, det lykkedes at fri sig derfra.

Udgaaet fra et økonomisk velstillet Hjem, tidligt udviklet og fra Naturens Haand udstyret med alt, hvad der hos en Kvinde kan lokke og drage Mændene, daare deres Sanser — og lettest bringe Kvinden selv til „Fald" — saaledes er Magdalene.

Hun fortæller selv sin Historie.

Hvorledes hun som halvvoksen Pige kom

under Paavirkning af en uforstandig Stedbroder, der gav hende det første Indblik i Kønslivets Mysterier, vakte hendes slumrende Sanser og blev den indirekte Aarsag til, hvad der senere hændte hende.

Bogen giver én et godt Indblik i den saa berygtede „hvide Slavehandel", og man stifter derved Bekendtskab med Mennesker, — saavel Kvinder som Mænd — hos hvem kun den største Raahed og Kynisme raader, og hvis eneste Maal er Penge; — og til Opnaaelsen af dette er intet for godt og ingen Skændselsgærning for stor.

Ganske unge Piger — uberørte af Verden og ukendte med det Liv de føres ind til — er den bedste Vare paa dette modbydelige Marked. For dem betales den højeste Pris.

Magdalene fortæller om den blodige Udsugning der anvendes overfor de prostituerede Kvinder af Bordelværterne — en Udsugning, hvorved det gøres dem umuligt ved egen Hjælp at komme ud af det Net, der har draget sine Masker sammen om dem. Kun de mest energiske, og de af Naturen — og derved af Mændene — mest begunstigede, kan det vel undertiden lykkes at slippe ud af denne nedværdigende Livsførelse. Men for de allerfleste vil det Liv, der venter dem udenfor Prostitutionen ikke alene betyde en grusom økonomisk Kamp, men ogsaa en Kamp imod den Haan og Spot og Ringeagt, som altid er et Udslag af den borgerlige og højofficielle Moral.

De fleste gyser ved Tanken om denne Kamp, og de bliver, hvor de engang er komne.

„Det er let at forlange: at man hellere skal dø af Sult end leve af Usædelighed. Det er ogsaa meget kønt, bevares — men det er temmelig svært at opfylde."

Her er de dog i det mindste sikrede de materielle Fornødenheder, saa længe de endnu ved deres Ungdom kan drage Mændene til sig.

„Ingen kan fordømme den Kvinde, der gyser for den moralske Ordning og dog vedblivende søger at holde sig paa den brede Vej. „Frigivelsen" har sin egen Beskaffenhed, der mest minder om en lille forpjusket Kanariefugl, der faar sin Frihed Juleaften."

Bogen lader én ikke alene se de prostituerede Kvinder, men ogsaa Mændene hos dem.

Højfornemme og borgerlige, Præster og Lærere — alle er de repræsenterede. — Gamle, udlevede Vellystninge, hvis Sanser kun kan pirres og tilfredsstilles ved de mest raffinerede Midler — og hvorved disse „Stakler" frembyder det ynkeligste Syn. — Unge Levemænd, der ofte kun skaffer „Pigerne" Ubehageligheder, naar de maa møde som Vidne i Retten, hvis disse ungdommelige Gæster har „hugget af Kassen" eller lavet lignende Bedrifter. — Nygifte Ægtemænd, „som af lutter sarte Hensyn til deres periodisk skrantende Hustruer" benytter Pigerne som en Slags „Filialer". „De kommer og gaar i de mørke Aftentimer — luskende hemmelighedsfuldt og tavst."

Men Magdalene fortæller ogsaa, at hun lærte meget godt af de begavede Mænd, som besøgte hende.

Naar Udgiveren, Rudolf Felseck, i Bogens Forord siger, at „i Prostitutionen er det Mændene, der spiller den ynkelige Rolle," saa kan der vel være delte Meninger om dette saavel som om, at Bogen „vil o m s t ø d e den af Videnskaben saa længe skattede Anskuelse, at de prostituerede Kvinder kun er uskyldige Ofre for Nød og Armod..."

Ganske vist er Magdalene et Eksempel paa, at det ikke altid er Nød, der driver Kvinderne ud i Prostitutionen; men her som alle Vegne gælder vel det gamle Ord: „Ingen Regel uden Undtagelse", og „den hvide Slavehandel" — som Bogen vel nærmest kan betragtes som et Angreb paa — strækker jo sine Fangarme ogsaa højere op end der, hvor Nød og Armod sidder til højbords. Den spekulerer vel ogsaa i Uvidenhed og Godtroenhed.

Saa til syvende og sidst bliver Aarsagen til Prostitutionen nok alligevel — trods Rudolf Felseck — at søge i de forkvaklede Samfundsforhold, der paa den ene Side opviser: Overflod af alle Livets Goder, og paa den anden: en endeløs Kamp for at kunne leve fra Dag til Dag.

Magdalene siger da ogsaa selv: „Der gives Forhold og Situationer, der kuldkaster alle gode Grundsætninger og Morallove — og Drivfjederen hertil er Sult, Selvopholdelsesdrift og Nødvendighed."

„En Skøges Dagbog" er lærerig. Og den vilde sikkert ved at blive kendt i vide redse bidrage til at en Mængde Mennesker vilde se paa de prostituerede Kvinder med milde Øjne og ikke dømme — endsige fordømme — dem, fordi de lever under Forhold, som kun det kapitalistiske Samfund er Skyld i.

Clara Wettergreen.

Søndagstanker.

Det, der i mere end en Menneskealder havde været et levende Ord blandt Skindere og Toldere, blev nu atter de Lærdes Sag.

Der fortælles, at Reformationen kom som en mægtig Folkebølge fra Tyskland, og Folk, der til daglig havde siddet stille i Værksted og bag Disk, hørt deres Messe og givet deres Almisse som Skik og Brug i Sognet, følte sig kaldede, gik ud paa Torvet og virkede i Ord og Gerning for at bryde Bannervælden ned og sætte Kristi sande Lære i Stedet. Men snart svandt det hen, og hvad der endnu fandtes i Folkelighed i Trossagen, blev kvalt i Grevefejden; thi den var jo netop en Kamp mellem Reformationen fra oven, som sejrede, og den fra neden. Nu blev det atter de boglærdes Sag at styre Trossagerne i Landet og „saare vel blev det gjort".

Det gjaldt om at udfinde den rene Lære, hvilket gav Anledning til endeløse Kævlerier, der dræbte den sidste Rest af aandeligt Liv hos Menigmand, og Folkets Hang til Mystik, som ikke længer fandt Næring i de talrige Helgenkrøniker, som omstrejfende Munke havde givet til bedste, søgte og fandt ny Næring i de uhyggelige Hekseprocesser.

Men, som fordum Reformationen, kom Arbejderrørelsen for en Menneskealder siden som et frisk Pust og drev som Digteren siger Isen fra de danske Strande. Atter følte stilfærdige Arbejdere, at det var deres Sag, at de maatte være med. Ved Fyraftenstid gik Typografen fra sin Sætterkasse, Smeden fra sin Esse og Mureren fra sit Stillads ud for at vække den sovende Arbejder og vende hans Øje mod Lyset. Held havde de med sig og Socialismen blev for at tale med Historikeren ret et levende Ord blandt Skinnere og Toldere.

Aarene gik, flere og flere fylkede sig bag røde Faner, og som det altid gaar, naar en Bevægelse bliver stor, saa taber den i Inderlighed, flere og flere slog sig til Ro, og lod dem, de havde sat dertil, tale og handle for sig, men da det Tillidsforhold, der havde været mellem Mester og Svend mellem Herre og Tjener, var forsvunden, medens Kirketroen svandt mere og mere for de fleste, og da det er en bekendt Sag at kun de færreste formaar at leve Livet uden Autoriteter, dannede Arbejderne, da saaledes baade de verdslige, gejstlige Autoriteters Magt var brudt, sig sine egne Husguder, ja en hel Olymp med Guder, Halvguder o. s. v., ja endogsaa et Orakel, lige saa troværdigt som de gamles i Delfi, fik de.

Nu er Spørgsmaalet dette, om ikke Tidspunktet er inde for vi unge til at raabe Brand og klemte med Stormklokken, at Arbejderen kan vaagne og forstaa, at alle Autoriteter ere lige falske, men kun en Aut tet er ægte, „en selv", og hvis de ældre ere saa bøjede i Kampen for det daglige Br at de ikke længer kan forandre sig, om vi da ikke bør gøre alt for at opdrage vor Slægt, der ikke tror blindt paa Guderne, men møder dem og deres Orakel med forstaaende Kritik, saaledes at det, der var et levende Ord blandt Skindere og Toldere, ikke helt skal blive de Lærdes Sag.

Fr. Vedsø.

Til Kvinderne.

Jeg vil begynde med at erindre om en meget trist og desværre ofte anvendt Sætning, nemlig den: „Kvinderne kommer kun i Foreningen for at holde Sjov med de unge Mænd. De vil bare more sig og har ingen Interesse for vort Arbejde." Det er sandt — forsaavidt at der stadig findes enkelte imellem, som baade er lovlig unge og temmelig umodne til at forstaa Foreningens Betydning, men det er absolut usandt, saafremt det skal omfatte alle. Blandt de unge Kvinder findes der, lige som blandt de unge Mænd, mange, som gerne ofrer Tid, Penge og Velvære for at udbrede de Idéer, som for dem indeholder Sandheden. At man ikke har lagt saa meget Mærke til Kvinderne specielt, tror jeg kommer deraf, at de sjæld nere har arbejdet selvstændigt, hyppigst sammen med Mændene om fælles Interesser.

Og jeg vil ikke tro det er sandt, naar der siges, at Kvinderne taber Lysten til at arbejde, fordi Mændene er saa slemme til at se ned paa dem, at betragte dem som ringere Væsener, der ikke kan staa ved Siden af Guds udvalgte Skabning, Manden. Saa let taber unge socialistiske Kvinder ikke Lysten til at arbejde for Frihed og Fremskridt.

Men der mangler dem noget, og saavidt jeg kan se, er det et fælles Arbejde, som kan samle og interessere dem alle paa en Gang. De begyndte med Prostitutionsmøderne, og de var gode. Nu er de udelukket, men der er jo meget andet at tage fat paa. Vilde det f. Eks. ikke være en god og interessant Opgave at oprette en Slags Kursus, hvor Læger eller Jordemødre holdt Foredrag for unge Kvinder (Fabriksarbejdersker, Syersker, Kontor- og Forretningspersonale) om de Ting, hvorom de intet hører i Skolen, men som det dog er af største Vigtighed for dem at kende, t. Eks. Kvindens specielle Organer, Fødsel og Fødselshygiejne, Moderens og Barnets første Pleje og Ernæring. Hvad unge Kvinder ellers skal lære om saadanne Spørgsmaal, maa plukkes sammen paa en højst besværlig Maade, og de fleste kender ikke noget dertil. God, fornuftig Oplysning vilde her kunde faa stor Betydning og bl. a. lære Kvinderne at behandle deres Legemer med mere Respekt og Forsigtighed.

Desuden er de ofte omtalte Søndagsskoler jo stadig et uopdyrket Felt, men her maa Mænd og Kvinder maaske helst hjælpes ad. — Men lad Kvinderne p a a e g e n H a a n d udrette noget, som er godt for Tid og Forhold, de vil selv udvikles og dygtiggøres deraf, og behøver da ikke at lede efter Berettigelse til at være med i en Ungdomsbevægelse.

Elisabeth Jørgensen.

(De, som har Lyst til at arbejde for og deltage i saadanne Kursus bedes henvende sig til mig. Adresse: Læsestuen.)

KLAGER over Uregelmæssigheder ved Udbringelsen af „NY TID" bedes rettede til det Posthus, hvorfra Bladet udbæres.

For Københavns Vedkommende til Todesgade 16A, St.

Ny Tids Annonceafdelings

Kontor & Ekspedition

Vesterfælledvej Nr. 54.

Ansvarsh. for Annonceafd. L. Jeppesen.

Læsere og Abonnenter!

anmodes om at gøre deres Indkøb hos de Handlende, der averterer i "Ny Tid", da de averterer for at støtte Bladet.

Annoncer!

modtages foruden af Annonceeksp. af Axel Jensen, Thorsgade 3, Thisted.

Forlov- elsesringe

Kontrollerede 14 og 18 Karats massive Guldringe fra Kr. 10 Parret.

Billige Guld- og Sølvvarer i rigt Udvalg.

Th. Herreborg,

27, Grønnegade 27.

Ene-Leverandør af Emblemer til S. U. F.

Specialist i Emblemer.

Borgerligt Bryllup

besørges billigst af

L. Jeppesen, Dybbølsgade 26, 2. S.

Træffes Hverdage Kl. 8—9 Fm. og 5—6 Eft.

Søndag Kl. 9—11 Fm.

Thisted.

A. S. F. NIELSEN

Skomager,

Østergade 11.

Bestilling paa haandsyet Fodtøj modtages.

Reparationer udføres.

Tillige bringes mit Lager af

Godt og pænt Fabriksfodtøj

i velvillig Erindring.

Thisted.

Hotel Danmark

bringes i velvillig Erindring.

Chr. Junker.

Thisted.

Christensens Barberstue

Vestergade,

anbefales.

Taabt 1000 Kr.

har De i Løbet af nogle Aar, hvis De ikke kan indse hvor **fordelagtigt** det er at gøre sit Indkøb af **Kravetøj, Cravats, Seler** og **Hatte** samt **Underbeklædning**

i

„FLIPPEN"

Istedgade 128.

Ærbødigst

K. HINTZ.

Hos **Lycinka Hansen** paa Læsestuen, Murergade 3, faas

fuld Kost eller Middag

alene, **delvis vegetarisk.**

„Ny Tid"

er det bedste Annonceorgan for hvem der vil gøre sig bekendt blandt unge.

Annoncer maa være indleveret d. 10. og 25. i hver Maaned for at komme i det først udkommende Nr.

Socialistisk Literatur.

Af **Socialistiske Skrifter** er udkommen og erholdes paa **Forbundets Kontor, Rømersgade 22,** København K.:

Den socialistiske Stat i Virksomhed 10 Øre.

Det kommunistiske Manifest. Af Karl Marx og Friedrich Engels. 10 Ø.

Fællesejendom og Privatejendom. Efter Paul Lafargue og Jules Guesde. 10 Øre.

Kapital og Arbejde. En sammentrængt Fremstilling af Karl Marxs Lære. Ved Domela Nieuwenhuis. 10 Øre.

Socialdemokratiets Fordringer til Alderdomsforsørgelse. 10 Øre.

Aandsfriheden i den socialistiske Stat. En Diskussion. 10 Øre.

En Diskussion mellem Henry George og Lawrence Grønlund. 10 Øre.

Hvad vil Socialdemokraterne. 10 Øre.

Arbejderprogram. Af Ferdinand Lessalle. 10 Øre.

8 Timers Arbejdsdagen. 10 Øre.

Til Forsvar og Angreb. Af W. Liebknecht. 10 Øre.

Ned med Socialdemokraterne. Af W. Bracke. 10 Øre.

Lønarbejde og Kapital. Af Karl Marx. 10 Øre.

Arbejdstiden. Af M. E. Vaillant. 10 Ø.

Georgeismen. Af Gustav Bang. 10 Øre.

Danske Len og Stamhuse. Af Gustav Bang 20 Øre.

Endvidere:

Det underjordiske Rusland,

Portrætter og Skitser fra Virkeligheden.

Af **Stepnjak.**

Pris 75 Øre.

Kapitalen,

Af **Karl Marx.**

Første Del.

Kapitalens Produktionsproces.

Pris 2 Kr.

Anden Del:

Kapitalens Cirkulationsproces.

Udgivet efter Forfatterens Død af

Friedrich Engels.

Pris 2 Kr.

Familjens, Privatejendommens og Statens Oprindelse.

Af **Fr. Engels.**

Pris 40 Øre.

Socialismens Historie.

Af **Benoit Malon**

Første Del: **40 Øre.** Anden Del: **40 Øre.**

Socialdemokratisk Sangbog.

20 Øre.

ENHVER SOLDAT

er gratis Abonnent paa „Ny Tid" ved selv at afhente det Todesgade Nr. 16 A, St.

Skotøjsforretningen

Dybbølsgade 19,

anbefaler sig med **1ste Kl. Fodtøj.—**

Reparationer udføres.

Alt til billigste Priser.

Valdemar Petersen.

Socialistisk Ungdomstorening.

Aarhus. Formand: Aksel Schmidt, Aahuset. Musæumsgade.

Glostrup. Formand: Sofus Larsen, Kirkebergallé 8.

Helsingør. Formand: Max Andersen, Villa „Herman Lund", Gurrevej.

Herfølge. Formand: Søren Hansen, Herfølge pr. Køge.

København: Centralafdelingen, Formand Martinus Sørensen, Læsestuen, Murergade 3.

Afdeling C. Formand: Robert Madsen, Fischersgade 4, 4. S.

Afdeling V. Formand: L. Jeppesen, Dybbølsgade 26.

Køge. Formand: Alfr. Larsen, Lellinge pr. Køge.

Samsø. Formand: Gyldenløve Hartmann, Tranebjerg.

Taastrup. Formand: Aksel J. Christiansen, Læsestuen, Akasiavej.

Thisted. Formand: Aksel Jensen, Thorsgade 3.

Vassingerød. Formand: Valdemar Jensen, Høveltvang.

Socialistisk Ungdomsforbund, „Ny Tid"s Ekspedition og Redaktion, Todesgade 16 A St. Kbhvn. N.

Kontortid: Hverdage fra 8—10 Efterm.

Husk at forny Abonnement for Juli Kvartal.

„NY TID"

Socialistisk Ungdomsforbunds Organ,

udkommer i firesidet Format den 1ste og 15de i hver Maaned.

Agitér for dets Udbredelse.

„Ny Tid" koster kun 35 Øre Kvartalet (Postpenge **iberegnet**) **og kan** bestilles paa alle Postkontorer. Forhandlere faar Rabat.

* *

Alle socialistische und anarkistische Blätter werden ersucht Tausch-Exemplare an „Ny Tid"., Todesgade 16 A, St., Kopenhagen, zu senden.

Nous demandons à toutes les gazettes socialistes et anarchistes d'envoyer exemplaires d'échange a l'adresse: „Ny Tid", Todesgade 16 A, St., Copenhague.

All communications, exchanges etc. for „Ny Tid", are to be adressed to „Ny Tid", Todesgade 16 A, St., Copenhagen.

Udgivet af

Socialistisk Ungdomsforbund i Danmark.

Redaktion:

J. Back og *Mikkel Christensen* (sidstnævnte ansvarhavende).

Trykt hos C. Winther, Pustervig 6.